

[Jørgen Jørgensen.]

tages disse Vurderinger kun hvert 5te Aar; og alene af den Grund vil de altid komme bagefter, naar Udsvingene i Konjunkturer er stærke, og derfor har man ogsaa paa andre Omraader søgt at finde et Udtryk for det Krav, man fra det offentlige havde overfor Jorden til Jordrenten, et Udtryk, der i højere Grad kunde følge med Mulighederne for Jordens Afkastning. Som Forbillede stiller man sig nu i mange Kredse det gamle Princip om Kapitelstaksterne, og overfor Statshusmændene har vi i denne Vinter gennemført et Lovforslag, der hviler paa det samme Princip: at Afgifterne skal afstemmes efter Indtægtsmulighederne, efter Jordens Afkastning, efter de Betingelser, der er til Stede for at kunne betale.

Det er ud fra dette Synspunkt, at vi fra vor Side er gaaet ind i Forhandlingerne om at gøre en Del af Landbrugets Ejendomsskatter variable, for i højere Grad at knytte disse Ejendomsskatter til de Indtægtsmuligheder, et Landbrug har. Under vore Overvejelser er vi kommet til det Resultat, at disse svingende Skatter bedst kan lægges hos Amtet, da Kommunernes Ejendomsskatter er meget uensartede, de svinger fra ganske faa Promiller op til ret høje Promiller, og dette Forhold vanskeliggør, at en Nedsættelse eller en konjunkturbestemt Ejendomsbeskatning kan virke tilfredsstillende overfor den kommunale Beskatning.

Der melder sig ogsaa et andet Problem, naar Ejendomsskattespørgsmaalet drøftes, nemlig det, at Kommunerne selv har det i deres Haand at afgøre Delingsforholdet for Skatter og altsaa ogsaa afgøre, hvor stor en Del man ønsker udskrevet paa fast Ejendom; og naar denne Frihed skulde bevares for Kommunerne, vilde det være vanskeligt at anvende de konjunkturbestemte Ejendomsskatter overfor Kommunebeskatningen, ogsaa af den Grund, at Kommunernes Behov ikke kan forudsættes altid at ville staa i det samme Forhold til Muligheden for at udskrive Skat paa fast Ejendom, som kunde bæres; og da Kommunerne kun har meget faa Skattekloder ved Siden deraf, vil en svingende Skat være vanskelig at anvende overfor den kommunale Beskatning.

Lovforslaget her gaar ud paa, at Amtsskatterne for en væsentlig Del gøres konjunkturbestemte. Landbruget skulde ved Lovforslagets Gennemførelse faa en Lettelse i sin Beskatning paa ca. 20 Mill. Kr., hvilket vil sige, at man i Aar med de Priser, vi har nu, skulde faa en Nedsættelse

for Amtsbekatningens Vedkommende paa 20 Mill. Kr. paa Grundværdierne, men med en indsat Bestemmelse, der medfører, at med stigende Konjunkturer vil denne Skat vende tilbage til Landbruget, og naar vi naar Priser, som svarer til Priserne af 1929, vil den faste Ejendomsbeskatning være tilbage i sit fulde Omfang for alle Landbrugsejendomme i Amtet, kun med den Forskel, at det Fradrag, der nu gennemføres, vender tilbage som ren Grundskyld i Stedet for, at det tidligere laa baade paa Grund og Bygninger.

De Fradragsbestemmelser, der i Lovforslaget er foreslaaet for Amtsbekatningens Vedkommende, vil i det praktiske Liv vise sig at medføre, at saa godt som alle Landbrugsejendomme fritages for Bygningsskat. Der vil deroverfor blive spurgt, hvorfor man ikke i samme Grad, som man kan lade Grundskatten svinge indenfor Amtskommunerne, kan lade Bygningsskatten svinge. Men der er en stærk saglig Begrundelse for, at man ikke lader Svingningerne finde Sted i Bygningsskylden, men kun i Grundskylden, nemlig ud fra det Synspunkt, jeg allerede har gjort gældende, at Hensigten med Grundskyldsvurderingen og Grundskyldsbetalingen er den, at den skal være Udtryk for, hvad Ejendommen kan give, hvad Ejendommen kan afkaste. Ud fra det Synspunkt er Vurderingerne foretaget; og da disse Vurderinger ikke i tilstrækkelig Grad kan give Udsving under stærkt svingende Konjunkturer, er det, jeg finder det rimeligt og bedre i Overensstemmelse med hele Princippet for Grundskyldsbetaling, at man søger at finde et Udtryk for Ejendommens virkelige Værdi og sætter Afgifterne i Forhold til den Forrentningsevne, som den paagældende Landbrugsjendom har.

Efter de Vanskeligheder, der har været forbundet med at finde et Flertal i Rigsdagen for at gennemføre en Ordning for Ejendomsskatternes Vedkommende, maa jeg sige, at jeg anser det Resultat, der her er opnaaet, for at være tilfredsstillende. Det opfylder naturligvis ikke alt, hvad hver enkelt af os kunde ønske, men det giver en Mulighed for at skaffe en Lettelse i Ejendomsbeskatningen, som tilfredsstillende et Krav, som er rejst fra Landbruget, og samtidig sker denne Nedsættelse under saadanne Former, at det forhindrer, at Nedsættelsen kan kapitaliseres, og den Ret, som Sognekommunerne har til at bestemme Delingsforholdet for Skatten i Kommunen, bibeholdes.

Ud fra disse Hovedsynspunkter er det, jeg mener, at Lovforslaget er sagligt be-